

[Handelsministeren.]

bebredet, at vi så ikke gør noget ved det i dag. Jeg tror da, man er enig med mig i, at det tidligste tidspunkt, der kan gøres noget på, er, når den nye samling begynder, og jeg skønner, at samtidig med at den nye samling begynder, har vi p-plan II forelagt for os som et værdifuldt udgangspunkt for at komme videre.

Hvad er vort andet hovedproblem? Det er det økonomiske demokratis gennemførelse, og her er jeg blankt enig i, at der er en række politisk betonedede uenigheder både mellem erhvervene og regeringen og mellem de fleste politiske partier og regeringen.

Men må jeg ikke lige have lov at gøre opmærksom på, at det, der er uenighed om, heller ikke på dette punkt er målsætningen. Der er mig bekendt intet politisk parti med respekt for sig selv i denne sal, der ikke har fremsat forslag om noget, de kalder økonomisk demokrati. Det tyder på, at begrebet økonomisk demokrati møder samtlige politiske partiers velvilje. Der er heller ingen partier, der ikke har ment, at en spredning af ejendomsretten var både socialt rimelig og erhvervsmæssigt fornuftig. Altså er det udformningen af det økonomiske demokrati, vi reelt er uenige om, når vi taler erhvervspolitik. Var det ikke tiltalende, også over for omverdenen, at vi så kogte problematikken ned til dette problem?

Til hr. K. J. Mortensen vil jeg for det første sige, at jeg naturligvis er enig med ham i, at der såmænd var lige så stærke bemærkninger om givne erhvervsøkonomiske situationer tidligere, som der er nu, og jeg vil tilføje i den forbindelse, at jeg synes, det er rigtigt, at erhvervene reagerer. Det, der af og til kan gøre én ikke bedrøvet, men lidt ængstelig, er, om erhvervenes konkrete kritikpunkter får vægt nok, når de bredes ud som værende en generel skuffelse over en generel situation i stedet for at koncentreres netop dér, hvor erhvervene med megen ret peger på, at de har brug for en bedre placering.

Jeg er også enig i, at det, vi ønsker at gøre med f. eks. en erhvervsfremmelovgivning, er at give lige chancer og give lige udvikling, og at det bl. a. også må betyde, at de mindre erhvervsvirksomheder ikke skal have dårligere samfundsmæssige muligheder

for at udvikle sig end de større. Jeg er enig i, at vi skal have en fortsat ændring af erhvervslovgivningen, men understreger i den forbindelse, at vi har en forpligtelse — og denne forpligtelse har jeg allerede tilladt mig at opfylde — til i god tid at orientere erhvervene om, hvilke love de kan forvente. Vi har også en forpligtelse til — det har vi drøftet tidligere på dagen — at sige til erhvervene, at når vi laver deres lovgivning om, som det f. eks. i dag er på vej til at ske med aktieselskabsloven, sker det med et ønske om, at disse ændringer skal være radikale nok — undskyld udtrykket — til at holde tilstrækkelig længe til, at erhverv og medarbejdere kan vænne sig til at leve med dem og stole på dem.

Hr. K. J. Mortensen nævnte spørgsmålet om en erhvervsdebat, og jeg vil gerne understrege, at jeg er enig med ham i, at en placering i efterårssæsonen havde været mere rimelig, men der er jo ikke noget i vejen for, at vi aftaler med hinanden, at der kommer en erhvervsdebat forholdsvis hurtigt efter, at p-plan II foreligger, til genopfriskning af de problemer, vi her har drøftet.

Jeg synes også, jeg skal sige, at det faste erhvervsudvalg har været en overordentlig stor gevinst, ikke bare for den minister og det ministerium, der skal samarbejde med erhvervsudvalget om lovgivningen, men jeg tror, man roligt kan sige, at det for erhvervslivet er en fordel, at der samles en stadig stigende grad af erhvervsekspertise i et sådant udvalg. Vi har dér et ideelt forum, hvis vi vil fortsætte og uddybe denne debat.

Hr. Hans Kjær nævnte, at erhvervslivets største problem var den manglende forståelse. Det er jeg enig med ham i, og jeg vil gerne understrege, at f. eks. den aktieselskabslov, vi i dag har drøftet, er et samfundsmæssigt stykke værktøj til skabelse af en sådan større forståelse, og jeg er fuldstændig enig i, at det tjener intet formål at forgrove omtalen af erhvervsproblemer, således at nogen fejlagtigt måtte få den opfattelse, at det at have med erhvervsvirksomhed at gøre er noget mindre lødigt. Erhvervsvirksomhed er — det kan vi være helt enige om — en afgørende forudsætning for dette lands fremskridt og sociale udfoldelse, det er derfra, midlerne skal komme, og derfor er det at drive erhverv, når det drives